Orędownik Urzędowy
POWIATU PUCKIEGO

Wychodzi wedle potrzeby przynajmniej raz w tygodniu. — Przedpłata miesięczna 2 złote. :—: Poszczególny numer 0,60 zł. :—:

Ogłoszenia przyjmuje się za opłatą 0,80 zł od jednołamowego wiersza drobnego druku, reklamy 1,20 zł od wiersza. :—:

Redakcja: Wydział Powiatowy w Pucku. — Drukiem „Gazety Kaszubskiej" w Wejherowie.

Nr. 31 | **Puck, środa, dnia 26 sierpnia 1925 r.** | **Rok 39**

Treść:

200.

Ustawa
z dnia 18 lipca 1925 r.
o przerachowaniu wkładek oszczędnościowych, złożonych w Pocztowej Kasie Oszczędności.

Art. 1. Niepodjęte wkładki oczczędnościowe w Pocztowej Kasie Oszczędności, złożone przed 31 grudnia 1923 r., przerachowuje się na złote na 20% sumy, obliczonej według skali § 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 maja 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 42, poz. 441), przy zastosowaniu stawki, obowiązującej w dniu zapisania odnośnej wkładki.

Art. 2. Wyjątek od postanowień art. 1 stanowią wkładki oszczędnościowe:

a) będące własnością mas spadkowych lub stanowiące depozyty sądowe sierocińskie, które przelicza się na 50%;

b) pochodzące z przerachowania na polskie marki walut zagranicznych, które przelicza się na 80%

— sumy, obliczonej według skali § 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 maja 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 42 poz. 441), przy zastosowaniu stawki, obowiązującej w dniu zapisania odnośnej wkładki.

Art. 3. Na pokrycie wydatku, spowodowanego tem przerachowaniem, przeznacza się:

a) kwotę dopisaną wkładcom w 1923 r., stanowiącą t. zw. premję oszczędnościową Pocztowej Kasy Oszczędności;

b) kwotę, powstałą wskutek zwaloryzowania wkładek na zasadach rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 maja 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 42, poz. 441 § 17 ustęp 5);

c) obligacje, o których mowa w art. 4.

Art. 4. Upoważnia się Ministra Skarbu do wypuszczenia osobno na ten cel przeznaczonej 5% państwowej pożyczki w złotych na ogólną sumę przerachowanych należności z dwudziestoletnim terminem wykupu.

Obligacje tej pożyczki będą wypuszczane serjami w odcinkach, których wysokość ustali Minister Skarbu.

Umarzanie obligacyj rozpocznie się od dnia 1 stycznia 1926 r. w drodze losowania lub wykupu. Wykup przedterminowy jest dozwolony.

Obligacje wylosowane przedawniają się z upływem 30 lat, kupony z upływem lat 5 od dnia ich płatności. Kupony wolne są od podatku od kapitałów i rent.

Art. 5. Na pokrycie wydatków, spowodowanych oprocentowaniem i umarzaniem obligacyj, wymienionych w art. 4, przeznacza się czysty coroczny zysk Pocztowej Kasy Oszczędności, przypadający w myśl § 23 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 czerwca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 55, poz. 545) na rzecz Skarbu Państwa, brakujące zaś pokrycie uzupełni Skarb Państwa.

Art. 6. Posiadacze wkładek, przerachowanych zgodnie z art. 1 i 2 niniejszej ustawy, otrzymują za kwoty, wynikłe z tego przerachowania obligacje pożyczki w nominalnej ich wartości, wypuszczone w myśl art. 4 w odcinkach nie niższych od 20 złotych.

Wkładki, których wysokość po przerachowaniu nie dosięgnie tej kwoty, jak również końcówki do 20 złotych będą zapisane na konto oszczędnościowe wkładcy.

Art. 7. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Ministrowi Skarbu.

Art. 8. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: S. Wojciechowski

Prezes Rady Ministrów
i Minister Skarbu: W. Grabski

Powyższe podaję do wiadomości interesowanych.

Puck, dnia 2. 8. 1925 r.

Starosta: Lipski.

201.

Rozporządzenie Ministra Skarbu
z dnia 24 czerwca 1925 r.
wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych i Ministrem Sprawiedliwości w celu wykonania ustawy z dnia 14 grudnia 1923 r. o uprawnieniach organów wykonawczych władz skarbowych.

Na zasadzie art. 10 ustawy z dnia 14 grudnia 1923 roku o uprawnieniach organów wykonawczych władz skarbowych (Dz. U. R. P. z 1924 r. Nr. 5, poz. 37) zarządza się co następuje:

§ 1 (do art. 1 ustawy). Organami wykonawczemi władz skarbowych, powołanemi do spełniania czynności określonych w artykułach 2 do 4 ustawy są:

1) w dziedzinie podatków bezpośrednich i opłat skarbowych:

a) buchalterzy — kontrolerzy;

b) sekwestratorowie.

2) w dziedzinie ceł:

a) poza miejscem urzędowenia urzędów celnych na obszarze powiatów granicznych: straż celna;

b) wewnątrz kraju poza miejscem urzędowania urzędów celnych i poza pasem granicznym: urzędnicy kontroli skarbowej.

3) w dziedzinie podatków spożywczych i monopolów państwowych:

a) urzędnicy kontroli skarbowej na całym obszarze Państwa;

b) straż celna w pasie granicznym, o ile przy sposobności wykonywania swych właściwych obowiązków służbowych wykryje czyny karygodne przewidziane w przepisach o podatkach spożywczych i monopolach państwowych.

4) we wszystkich trzech powyższych dziedzinach (1, 2, 3) urzędnicy skarbowi delegowani przez właściwe władze skarbowe w sprawach poszczególnych.

§ 2. Czynności służbowe skarbowych organów wykonawczych (§ 1) rozciągają się zasadniczo na ich własny rejon służbowy. Spostrzeżenia lub doniesienia tyczące się obcych rejonów należy udzielać do wiadomości właściwym organom wykonawczym, aby je mogły odpowiednio zużytkowywać przy wykonaniu swej służby. Jeżeliby jednak nagłość sprawy nie pozwalała na zwłokę, wówczas organ wykonawczy obowiązany jest przedsięwziąć potrzebne czynności służbowe także i w obcych rejonach, a o wykonaniu tych czynności zawiadomić w drodze służbowej przełożonego obcego rejonu.

Jeżeli organ wykonawczy wykryje przestępstwo, nie wolno mu pominąć tego milczeniem, lecz jest obowiązany poczynić wszelkie dozwolone zarządzenia potrzebne dla wdrożenia przepisanego ustawą postępowania karnego i do zabezpieczenia kary.

§ 3. (do art, 2 lit. b. ustawy). Celem wykonania postanowień art. 2 lit. b, ustawy przysługuje straży celnej i urzędnikom kontroli skarbowej (§ 1 L. 2 i 3) prawo żądania od osób zawodowo transportujących towary okazania dokumentów celnych, przewozowych i innych mających związek z towarem i dokładnego podania, gdzie, kiedy i kto oddał im towar, który transportują, tudzież dokąd i dla kogo jest tenże przeznaczony.

Wobec innych osób wolno w ten sposób postępować tylko wtedy, gdy transportują towary w ilości przekraczającej widocznie znacznie ich własną potrzebę albo wtedy, gdy zachodzi uzasadnione podejrzenie, że dopuszczono się przekroczenia przepisów celnych. Na drogach należy sprawdzać zgodność ładunku z tem, co strona podaje tylko o tyle, o ile można to uczynić, nie zmieniając położenia ładunku ani nie otwierając naczyń lub opakowania. Gdy to jest niemożliwe, ma interesowany na żądanie straży celnej, względnie urzędnika kontroli skarbowej, udać się wraz z ładunkiem do najbliższego urzędu celnego, względnie innego urzędu skarbowego, ewentualnie placówki straży celnej, lub do urzędu gminnego, gdzie należy zbadać ładunek w przepisany sposób. Nie wolno jednak pod odpowiedzialnością dyscyplinarną żądać otworzenia ładunku i dostawienia go do urzędu skarbowego (celnego, gminnego lub placówki straży celnej), jeżeli podejrzenie nie jest oparte na ważnych podstawach.

§ 4 (do art. 3 ustawy). Do kontrolowania i przeszukiwania przedsiębiorstw podlegających urzędowemu dozorowi skarbowemu nie potrzebują urzędnicy skarbowi wymienieni w § 1 L 3) i 4) osobnego upoważnienia, są oni obowiązani przedsiębrać te czynności tak często jak to jest przepisane lub jak tego wymaga potrzeba.

O ile specjalne ustawy i rozporządzenia nie stanowią inaczej, kontrolowanie ogranicza się do bacznego, ale tylko ogólnego śledzenia toku czynności kontrolowanego przedsiębiorstwa w celu wykrycia ewentualnych, łatwo spostrzec się dających nieprawidłowości.

Przeszukiwanie polega na szczegółowem badaniu obrotów przedsiębiorstwa, prowadzonych przezeń dokumentów i ksiąg, oraz dokonywanych w nim innych czynności, jak niemniej należących doń urządzeń i pomieszczeń, a to w celu wykrycia przekroczeń skarbowych, albo też przedmiotu lub śladu tychże.

Wszelkie kontrole i przeszukiwania należy w zasadzie wykonywać w dzień, a tylko wówczas, gdy ruch kontrolowanego przedsiębiorstwa odbywa się w porze nocnej, lub gdy nagłość sprawy albo uzasadnione podejrzenie tego wymaga, także i w nocy, i to o ile możności niespodziewanie, przyczem zwracać należy baczną uwagę na to, aby nie przeszkadzać prawidłowemu ruchowi przedsiębiorstwa i nie zwracać ogólnej uwagi. Do czynności tych powinno się przybrać osobę, do której należą pomieszczenia, gdzie przeprowadza się te czynności lub która ma dozór nad temi pomieszczeniami.

Dokumenty i księgi prowadzone w przedsiębiorstwie wolno przeglądać tylko w granicach określonych w art. 3 p. 3 ustawy.

§ 5 (do art. 4 p. a ustawy). Straż celna i urzędnicy kontroli skarbowej powinni robić użytek z przyznanego im w art. 4 ustawy prawa dokonywania tymczasowego zajęcia i wzięcia w przechowanie towarów i innych przedmiotów przewożonych lub przenoszonych tylko wtedy, gdy zachodzi uzasadnione podejrzenie, iż pozostają w związku z popełnieniem przestępstwa skarbowego (celnego.)

W miarę zachodzących okoliczności może organ wykonawczy ograniczyć się do obszukania zewnętrznego podejrzanej osoby zaraz na miejscu przytrzymania, o ile ta osoba wyraźnie na takie obszukanie się zgodzi.

Jeżeli obszukanie zewnętrzne nie usunie podejrzeń, lub też jeżeli osoba podejrzana rzeczy przechowanej przy sobie wydać nie chce, należy odstawić ją do najbliższego urzędu skarbowego (celnego, placówki straży celnej), a w braku tegoż na posterunek policji państwowej lub do najbliższej zwierzchności gminnej i tutaj przedsięwziąć szczegółową rewizję osobistą, bacząc przytem, aby czynności tej dokonano z taktem, bez przyczynienia zbytnich przykrości osobom rewidowanym i bez obrażenia ich godności osobistej. Każda nieuzasadniona rewizja (np. nacechowana złą wolą) będzie karana nietylko w drodze dyscyplinarnej, ale w miarę okoliczności także w drodze sądowej.

Kobiety mogą być obszukiwane zewnętrznie lub rewidowane tylko przez kobiety; rewizja szczegółowa kobiet może być dokonywana tylko w nieobecności mężczyzn. Jeżeli zachodzi niemożność dokonania obszukania lub rewizji przez kobiety pozostające w służbie państwowej, natenczas organ wykonawczy może zarządzić dokonanie powyższych czynności przez godną zaufania osobę płci żeńskiej za jej zgodą.

Tego rodzaju doraźne rewidentki mogą otrzymać za każdą czynność wynagrodzenie, którego wysokość ustala urząd skarbowy akcyz i monopolów (celny).

Ze względu na postanowienia art. 4 lit. a) ust. 3 ustawy, ograniczające tymczasowe zajęcie i wzięcie w przechowanie towarów lub innych przedmiotów do dni 8-miu, obowiązkiem organu wykonawczego, który zajęcia dokonał, jest protokół karny skierować bezzwłocznie drogą służbową do właściwego urzędu skarbowego (celnego), celem zadecydowania, czy zajęcie utrzymuje się w mocy, czy też należy zajęty towar, względnie przedmiot, wydać interesowanemu.

Na odnośnym protokóle karnym względnie sprawozdaniu należy zamieścić słowa „Sprawa terminowa“.

Obowiązkiem urzędu skarbowego (celnego) będzie zwracać na tego rodzaju sprawy szczególną uwagę i dołożyć starań, aby decyzja co do zwolnienia towaru lub przedmiotu, względnie utrzymania zajęcia w mocy, zapadła jak najspieszniej i bezwarunkowo w ciągu ośmiu dni została wysłana.

§ 6. Doniesienia o przekroczeniach skarbowych (celnych) należy zawsze przyjmować i po ich sprawdzeniu uczynić przedmiotem dalszej czynności urzędowej. Nazwisko donosiciela należy zachować w tajemnicy. Z bezimiennych doniesień można wprawdzie korzystać w celu wdrożenia poufnych dochodzeń, rewizje pomieszczeń jednak wolno w takich wypadkach przeprowadzać, stosując się zresztą do postanowień art. 4 lit. b) ustawy tylko wtedy, gdy z dochodzeń okaże się, że zachodzą warunki, pod któremi rewizje takie są dozwolone (musi mianowicie zachodzić uzasadnione podejrzenie, że w odnośnych pomieszczeniach złożone są lub ukryte podejrzane przedmioty, jak np. księgi i dokumenty, towary podlegające opodatkowaniu (ocleniu, zakazowi przywozu lub wywozu) lub opłacie stemplowej, albo przyrządy służące do wyrobu takich towarów lub wyrobu produktów, będących przedmiotem monopolu państwowego).

Jeżeliby okazało się jednak z dochodzeń przeprowadzonych wskutek doniesienia, że ono jest zmyślone, lub że prawdę podstępnie przekręcono, wówczas należy je przesłać drogą służbową władzy przełożonej, która skierowuje je do właściwego prokuratora.

§ 7 (do art. 4 p. b. ustawy). Do przeprowadzenia rewizji pomieszczeń ma się przeznaczać zasadniczo doświadczonego i dokładnie obznajomionego z przepisami urzędnika kontroli skarbowej, straży celnej względnie innego urzędnika skarbowego.

Rewizje przeprowadza się w obecności organu miejscowej władzy bezpieczeństwa publicznego — o ile tylko to jest możliwe, oraz dwóch wiarygodnych i zasługujących na zaufanie osób postronnych.

§ 8. Jeżeli skarbowy organ wykonawczy dokona w myśl art. 4 ustawy tymczasowego zajęcia i wzięcia w przechowanie towarów lub innych przedmiotów, co do których zachodzi podejrzenie, iż pozostają w związku z popełnieniem przestępstwa skarbowego i jeżeli, celem ustalenia ich pochodzenia, odstawi je do urzędu gminnego, natenczas obowiązkiem tego urzędu jest o każdej porze dnia i nocy towary te lub przedmioty przyjąć w przechowanie i stwierdzić tę okoliczność w protokóle sporządzonym przez skarbowy organ wykonawczy.

W razie, jeżeli urząd gminny odmówi stwierdzenia zajęcia i wzięcia w przechowanie towarów zakwestionowanych przez organ wykonawczy, lub też nie przyjmie poświadczenia, o którem mowa w powyższym artykule ustawy, względnie jeżeli odmówi czynnej pomocy, o którą zwróci się do niego skarbowy organ wykonawczy w wypadku przewidzianym w art. 8 ustawy, natenczas władze przełożone organu wykonawczego obowiązane są bezzwłocznie odnieść się do właściwej władzy administracyjnej I instancji o pociągnięcie winnych do odpowiedzialności. Skarbowy organ wykonawczy mimo tych przeszkód dokonać winien czynności urzędowej.

§ 9. Organ policji państwowej obowiązany jest na wezwanie skarbowego organu wykonawczego udzielić mu asystencji przy dokonaniu rewizji w wypadkach przewidzianych w art. 4 lit. b) i c) ustawy, a sporządzony z odbytej rewizji lub innej czynności protokół podpisać i przyjąć do dalszego urzędowania odpis protokółu doręczony mu przez skarbowy organ wykonawczy, który rewizji dokonał.

§ 10 (do art. 4 p. c) i art. 5 ustawy) Jeżeli policja państwowa zamierza przeprowadzić dochodzenia co do przestępstw pospolitych, przy których zachodzi możliwość wykrycia przestępstwa skarbowego (celnego), natenczas obowiązana jest zawiadomić o tem najbliższy urząd skarbowy (celny), względnie urzędnika skarbowego (organ straży celnej) celem współdziałania, wyjąwszy, jeśli spowodowana tem zwłoka groziłaby udaremnieniem dochodzeń. Kierownictwo dochodzeń należy wówczas do organu policji państwowej, a obowiązkiem urzędnika skarbowego jest stosować się do wskazówek tego, kto dochodzeniami kieruje. W razie, jeżeli przy tych dochodzeniach znaleziono towary i rzeczy, co do których zachodzi podejrzenie, iż posłużyły do popełnienia przestępstwa skarbowego — i jeżeli zostaną one zajęte przez organ policji państwowej, jako dowody rzeczowe — natenczas organ ten winien odpis odnośnego protokółu zajęcia udzielić urzędnikowi skarbowemu, który kieruje go wraz ze stosownem doniesieniem do właściwego urzędu skarbowego (celnego). O ile rzeczy tych organ policji państwowej nie zajmie, wówczas urzędnik skarbowy winien je zająć i postąpić przy dokonaniu tej czynności wedle §§ 5 i 8 niniejszego rozporządzenia, w każdym razie zaś ustalić jakość i ilość tych przedmiotów w sposób potrzebny do wdrożenia dochodzenia karno-sądowego.

W wypadkach przewidzianych w art. 4 lit. c) ustawy mają organa wykonawcze, korzystając z ogólnych uprawnień, przysługujących władzom bezpieczeństwa publicznego przy ściganiu przestępstw przewidzianych w ogólnej ustawie karnej, o ile przedmiotem dochodzenia są przestępstwa ścigane w drodze sądowej, a popełnione w związku z przestępstwami skarbowemi, stosować ogólne przepisy ustawy o postępowaniu karnem. Przy współdziałaniu z policją państwową organa skarbowe stosują się do jej wskazówek. Władze sądowe należy zawiadamiać za pośrednictwem policji państwowej.

§ 11. Organa policji państwowej nie stosujące się do zarządzeń §§ 9 i 10 lub też odmawiające pomocy urzędnikom skarbowym w wypadkach określonych w art. 8 ustawy, podlegają niezależnie od odpowiedzialności dyscyplinarnej w miarę okoliczności odpowiedzialności karno-sądowej.

§ 12. Jeżeli straż celna przy sposobności wykonywania swych właściwych obowiązków służbowych wykryje czyny karygodne przewidziane w przepisach o podatkach spożywczych i monopolach państwowych (§ 1 L. 3 lit. b), natenczas obowiązana jest zawiadomić o tem najbliższy urząd skarbowy akcyz i monopoli państwowych, względnie właściwego urzędnika kontroli skarbowej celem współdziałania, wyjąwszy, jeśliby zwłoka groziła udaremnieniem dochodzeń. W tym ostatnim wypadku organ straży celnej wstępuje w uprawnienia i obowiązki urzędników kontroli skarbowej unormowane niniejszem rozporządzeniem.

§ 13. Protokóły tymczasowego zajęcia i wzięcia w przechowanie (art. 4 lit. a) ustawy) i protokóły rewizji pomieszczeń (art. 4 lit. b) ustawy) należy sporządzać na drukach wedle wzorów zamieszczonych w Dzienniku Ustaw Nr. 83.

Formularze protokółów są zbroszurowane w formie zeszytu; każdy zeszyt jest formatu arkuszowego, zawiera 30 protokółów i w ten sposób ułożony, że nadaje się do kopjowania.

Każdy protokół oznaczony jest numerem bieżącym od 1—30. Protokóły opatrzone samemi numerami (bez liter) są wygotowaniami pierwszemi (oryginałami), następne zaś opatrzone numerami i literami (a i b) odpisami.

Pierwsze wygotowania (oryginały) przesyła skarbowy organ wykonawczy wraz z przepisanym protokółem karnym i z krótkiem doniesieniem drogą służbową do właściwego urzędu skarbowego (celnego) do dalszego urzędowania, a odpis opatrzony tym samym numerem bieżącym i literą a) wręcza posiadaczowi towarów lub przedmiotów, zajętych i wziętych w przechowanie względnie posiadaczowi pomieszczenia, w którem przeprowadzono rewizję. Jeżeli rewizja nie wydała rezultatu, należy zawsze wyraźnie zaznaczyć to w odnośnej rubryce protokółu. Drugi odpis protokółu oznaczony numerem i lit. b) pozostawia się w urzędzie, który przyjął zajęte towary lub przedmioty w przechowanie, względnie w wypadku rewizji pomieszczeń doręcza się bezzwłocznie miejscowej policji państwowej.

Zeszyty obydwóch powyższych rodzajów protokółów dostarczają władze II instancji urzędom skarbowym (władzom celnym), a te inspektorom kontroli skarbowej (straży celnej), którzy numerają je i stwierdzają własnym podpisem, oraz odciskiem pieczęci urzędowej ilość zawartach w zeszytach protokółów. Inspektorowie kontroli skarbowej względnie inspektorowie straży celnej przesyłają je podwładnym urzędnikom (eksponowanym), a w szczególności kierownikom oddziałów kontroli skarbowej i komendantom placówki straży celnej za potwierdzeniem odbioru. Kierownik oddziału kontroli skarbowej względnie komendant placówki

straży celnej wyznacza numery zeszytów poszczególnym urzędnikom, którzy stwierdzają w odnośnym zapisku odbiór zeszytów własnoręcznym podpisem; urzędnikom eksponowanym, oraz kierownikom oddziałów kontroli skarbowej wyznacza numery zeszytów protokółów inspektor kontroli skarbowej, który dla swego użytku służbowego zatrzymuje również jeden zeszyt, a numer jego podaje do wiadomości właściwemu urzędowi skarbowemu akcyz i monopolów. Inspektorowie straży celnej postępują analogicznie jak inspektorowie kontroli skarbowej.

Każdy urzędnik skarbowy otrzymawszy zeszyt protokółów, jest odpowiedzialny służbowo (tytuł drugi rozdział V ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej — Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 164) za prawidłowe użycie protokółu. W razie niezawinionego (przypadkowego) zniszczenia lub uszkodzenia całego zeszytu lub poszczególnych formularzy protokółów należy je wraz z usprawiedliwieniem zniszczenia lub uszkodzenia przesłać w drodze służbowej właściwej władzy przełożonej.

Urzędnik skarbowy, przeniesiony do innego rejonu służbowego, obowiązany jest zeszyt protokółu niezużyty zwrócić drogą służbową władzy przełożonej, która stwierdza ilość prawidłowo zużytych protokółów, a zeszyt z pozostałemi protokółami przydziela innemu urzędnikowi skarbowemu.

§ 14. Co do sposobu postępowania urzędników skarbowych przy wykonywaniu czynności urzędowych, oraz przy ściganiu przestępców na gruntach lub pomieszczeniach, służących dla celów wojskowych, względnie przy wykonywaniu czynności urzędowych w pomieszczeniach należących do cywilnych władz państwowych, należy się stosować do przepisów art. 6 i 7 ustawy o uprawnieniach organów władz wykonawczych.

§ 15. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

§ 16. Z chwilą wejścia w życie niniejszego rozporządzenia tracą moc obowiązującą postanowieniami niniejszego rozporządzenia.

Minister Skarbu: W. Grabski
Minister Spraw Wewnętrznych: W. Raczkiewicz
Minister Sprawiedliwości: A. Żychliński

Powyższe podaję do ogólnej wiadomości.

Puck, dnia 22. 8. 1925 r.

Starosta: Lipski.

202.

Obwieszczenie

Wojewody Łódzkiego z dnia 6. lipca 1925 r. w sprawie wysiedlenia Jana Rokity, zamieszkałego w Praszce, z 30 klm. pasa granicznego.

Na podstawie art. 1 rozporządzenia Rady Obrony Państwa z dnia 20 lipca 1920 r. (Dz. U. nr. 64 poz. 426) zarządził p. Wojewoda Łódzki wysiedlenie z pasa biegnącego na szerokość 30 kilometrów od linji celnej wzdłuż Państwa Polskiego na okres lat trzech Jana Rokity, zamieszkałego w Praszce.

Podając powyższe do wiadomości, polecam podległym mi urzędom, aby w razie pojawienia się wyżej wymienionego na terenie powiatu tutejszego niezwłocznie powiadomiły Starostwo.

Puck, dnia 19. 8. 1925 r.

Starosta: Lipski.

203.

Obwieszczenie

w sprawie stałego poligonu morskiego.

W związku z obwieszczeniem w sprawie stałego poligonu morskiego, umieszczonem w Orędowniku Powiatowym nr. 22, poz. 157, rok 1925 podaję do ogólnej wiadomości, że poligon morski nie kończy się z dniem 1 września r. b. jak to zaznaczono w obwieszczeniu powyższem, lecz trwać będzie przypuszczalnie do dnia 1 października r. b.

Pp. Sołtysi gmin nadbrzeżnych ogłoszą powyższe w gminach.

Puck, dnia 20. 8. 1925 r.

Starosta: Lipski.

204.

Obwieszczenie

Wydziału Powiatowego w sprawie podatku powiatowego od broni myśliwskiej.

Osoby posiadające przedmioty podlegające opodatkowaniu tj. dubeltówki, sztucery oraz inną broń myśliwską, powinni przedmioty te zgłosić w urzędach sołeckich wzgl. przełożonych obsz. dworskich w miejscu swego zamieszkania w terminie do dnia 20. IX. 1925 r.

Nie zgłoszenie przedmiotów tych w powyżej oznaczonym terminie podlega karze w myśl art. 62 i 67 ustawy z dnia 11. VIII. 1923 r. (Dz. Ustaw Nr. 94 poz. 747.)

Pp. Sołtysi i przełożeni obszarów dworskich spiszą zgłoszoną broń i nadeślą spis Wydziałowi Powiatowemu do dnia 25. IX. 1925 r. Spis ten powinien zawierać: imię i nazwisko posiadacza broni, ilość i rodzaj broni. O ile posiadacz broni jest właścicielem wzgl. dzierżawczą polowania, należy to w spisie zaznaczyć.

Obwieszczenie niniejsze podadzą pp. Sołtysi do wiadomości mieszkańcom swych gmin w sposób przyjęty.

Puck, dnia 18. 8. 1925 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego:
Lipski.

OGŁOSZENIA.

Spis bibljotek i czytelń.

Oddawna odczuwano już w Polsce brak danych statystycznych co do ilości istniejących w Polce bibljotek i czytelń publicznych. Brak ten szczególnie odczuwały sfery wydawnicze, dziennikarskie i literackie. Nie mając bowiem spisu bibljotek i czytelń, sfery wydawnicze, administracje pism i t. d. nie mogły nawiązać bezpośredniego kontaktu z najgłówniejszym konsumentem wydawnictw, jakim są bibljoteki i czytelnie.

To też z zadowoleniem należy powitać inicjatywę Redakcji Spisu Bibljotek i Czytelń, która przystąpiła własnym nakładem do wydania szczegółowego spisu wszystkich, istniejących na terenie Rzeczypospolitej Polskiej bibljotek i czytelń.

Spis ten ukaże się w najbliższym czasie i w interesie wszystkich bibljotek i czytelń leży, by jaknajprędzej zakomunikowały swój adres redakcji Spisu Bibljotek i Czytelń w Warszawie, Al. Jerozolimskie 93/29.

Odpowiedzialny redaktor: Przewodniczący Wydziału Powiatowego. Drukiem „Gazety Kaszubskiej“ w Wejherowie.